

1. וְאֵת עוֹר הַפָּר וְאֵת כָּל
בָּשָׂרוֹ עַל רֹאשׁוֹ לֵאמֹר
וְהִכְרֹתוּ תִפְרֹשׁוּ: וְהִצִּיאָה אֵת
כָּל הַפָּר אֶל מִזְבֵּיחַ לְמוֹעֵד:
אֵל מְקוֹם טְהוֹר אֶל שֹׁפָר
הַדֶּשֶׁן וְשָׂרָף עַל הָעֵצִים
קֹאֵשׁ עַל שֹׁפָר הַדֶּשֶׁן
שָׂרָף: וְיָקֹרֵא ד' אֵי-ב'
2. וְיִכְרֹתוּ בְּנֵי אֹהֶל כְּהֹנֵהִים
אֶת הַתְּנִיחִים אֶת הָרֹאשׁ
וְאֵת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים
אִשׁ עַל הָרֹאשׁ אִשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ: וְיָקֹרֵא א' ה'
וְהִקְרִיב וְהִכְרִיעַ יִדְחָץ
בְּקִיּוֹם וְהִקְרִיב בְּכֹהֵן אֶת
הַכֹּל וְהִקְרִיב הַמִּזְבֵּחַ: עֲלֶיהָ
הָבֵל אִשׁ רִיחַ נִחֹחַ לַיהוָה:

וְקָרָא יוֹנִי
 3. וְאָרְפָּה הָיְתָה וְהַחֲזָקָתָא אֵת
 שְׁעֵי הַחֲזָקָתָא אֵתְרָא וְהָבָא
 אֶת רִמָּם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ
 וְאֵת מַחְזִיר לַמִּתְנָה
 וְשִׁוְרָא בָּאֵשׁ אֶת עֵרֹם
 וְאֵת בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרִשָׁם:
 וְקָרָא טוֹ
 4. וְהוֹדִיעָא אֶת הָפֶל אֶת
 מַחְזִיר לַמִּתְנָה וְשִׁוְרָא אֶת
 בָּאֵשׁ שִׁוְרָא אֶת הָפֶל
 וְהָאֵשׁן תְּהִיבָא אֶת הַקֹּדֶשׁ
 הָדָא:
 5. וְשִׁפְטָא אֵת בְּגִידֵי וְלִבָּשׁ
 בְּגָדִים אֶתְרִים וְהוֹדִיעָא אֵת
 הָדָשׁ אֶל מַחְזִיר לַמִּתְנָה אֶל
 6. מִקֹּדֶשׁ: וְקָרָא יוֹנִי
 7. וְהוֹדִיעָא אֶת אֵל אֱלֹהֵי
 הַכֹּחַן וְהוֹדִיעָא אֶתְרָא אֶל
 אֶתְרָא לַמִּתְנָה וְשִׁפְטָא אֶת
 לַמִּנִּי:
 8. מְבֹרָכִי יוֹ

כך בשרו בעורו. לדימקס
 עור הפר ואת כל צפרו
 דברשיע דקרא לקרבו ופרשו
 דכמיז צמיה. במורחה של
 ירושלים. שכל מקום שנאמר
 פני אינו אלא פני קדים שעומד
 מלך המזרח וזוהי כנגד פתחו
 של היכל שהוא צמער.

והקרב והכרעים: **כשם שפרשו בקרבו**
וכו'. שנאמר ואת עור הפר ואת
 כל בשרו הקיס הולאת עור וזשר
 להולאת קרבו ופרשו מה פרשו
 בקרבו אף בשרו בעורו וכתיב והוליא
 עורף מה הולאתו בשרו ^(ה) ועורו
 ואף שריפתו כו'. **ס"ר נאמר הן**
ממחן ממחנה וכו'. הגירסא הן
 משושבת היא ואי אפשר להממדיה
 ובמשבת זבחים ובת"כ ^(ה) הכי איתא
 ת"ר להלן אתה נותן להן ג' מחנות
 וכאן אתה נותן להן מחנה אחת א"כ
 למה נאמר אל מחנך למחנה לומר
 לך כיוון שיצאו חוץ למחנה אחת
 ממטמין בגדים וגזי' פר יום הכפורים
 תעשה אל בת"כ ויוליא אל מחנך למחנה
 ושפרו וגו' וקמחנה תנא ואומר
 הכי להלן בפר העדה וכהן משיח

אחמה נותן להן לשריפתן חוץ לג'
ממחנות עזרה והר הצית ירושלים
לקמן וכאן אחה אומר אל
למחנה ושרפו דמשמע ששורפן
למחנה שכינה מיד במחנה לזיה
אף אלו פנימיים ואיתקישו
להדדי לשריפה ולטומאת בגדים
כדלמדה גבי פר העלם דבר ושה
לפר כאשר עשה לפר חטאת^א וכוליה
ללדשא ודרשינן לפר זה פר יוס
הכפורים במס' זכחים (נט.) ובמסכת
מנחות (ס.) מיתנין לה ועיקרה במס' כ
וגבי פר יוס"כ נמי כמי חטאת
החטאת ואת פר החטאת ואת שעיר
החטאת מה תלמוד לומר חטאת
לפי שלא למדנו שיהו ממטמין
בגדים ושרפין לציית הדשן אלא אלו
בלבד מניין לרבות פר משיח ופר
העדה ושעיר ע"ז ת"ל חטאת

חטאת אלמא כי הדדי יניחו א"כ למה נאמר כאן מחנה אחת לא
נאמרה אלא על טומאת הבגדים הכתובה אחריה והשורף אותם יכבם
בבגדיו ולומר לך כיון שיצאו חוץ למחנה אחת מטמאין בגדים ואף
שכל פר בהן משיח מכאן למד שהרי לא נכתבה בו טומאת בגדים
ומרביציה דטומאת חטאת אחיה כדפרישית. וה"ל אמר **מר** להבין **אחיה**
ונתן להם **ג' מחנות וכו'**: **מחון למחנה בדשן**. בהוצאת דשן
ההמוצח והוציא את הדשן אל מחון למחנה שאין [ת"ל] אינו מלמד
בכלום דלמא ידענא דאל מחון למחנה מוציאין אותו דכתיב בפרים
הגשפרים אל שפך הדשן וכתיב צה מחון למחנה. ורבי
הצטרפו. דלמר במתניתין אין מחנה בגדים עד שיצאת האור
הצביון האי מחון למחנה דכתיב צפר ושעיר של יום הכפורים
מאי עביד ליה: **נאמר כאן**. צפר יום הכפורים: **ונאמר להבין**.
בפרה אדומה והוציא אותה אל מחון למחנה (במדבר יט): **מה**
הוא. צפרים הגשפרין חוץ לג' מחנות אף שחטת פרה אדומה
חוץ לג' מחנות: **ומה להבין**. בפרה אדומה בצמורה של ירושלים
דכתיב בה אל נכה פני אהל מועד (שם) אלמא עומד בצמורה ופניו
למערב כנגד פתחו של היכל שהוא כותל מזרחי * ופתחו למזרח
אחף כאן וכו': **ורבנן**. דמפקי ליה לקרא לטומאת בגדים ולית
להו גזירה שוה: **היכל שריף להו**. לאחו רוח של ירושלים:
לצפונה

נצפאק איז נמי יליף שרייב חוץ לג' מחנות מגזירה שזו דמיון ל
ממיוזת ללמד על פרה שלש מחנות נגמר לה מפריש הנשרפים
לרבי שמעון מקלל נמי מפר יוה"כ גמר כמו פרה ועוד חימה לרבי
למנחת אחת ולא נגמר חוץ לג' מחנות משריפת פרים ויש לומר מסק
מפריש לשורפו אבל טוואטא צדיגים שחול למנחת אחת אינו הכשרי

מה להלן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט
אף כאן על ידי ניתוח ולא על ידי הפשט
והתם מנא לן ⁶ דתניא ¹ וקרבן ופרשו והוציא
מלמד שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם
נאמר כאן ¹ ראשו וברעיו ונאמר להלן ²⁰ (ראש
וברעים) מה להלן על ידי ניתוח אף כאן על
ידי ניתוח אי מה להלן על ידי הפשט אף
כאן על ידי הפשט תלמוד לומר וקרבן
ופרשו מאי תלמודא אמר רב פפא כשם
שפרשו בקרבן כך בשרו בעורו: מאימתי
מטמאין בגדים: ²¹ תנו רבנן ¹³ ויציא אל מחוץ
למחנה וישרפו להלן אתה נותן להם שלש
מחנות וכאן אתה נותן להם מחנה אחת
אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך
כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמאים
בגדים והתם מנא לן ⁷ דתניא ¹ והוציא את
כל הפר חוץ לשלש מחנות אתה אומר
חוץ לשלש מחנות או אינו אלא חוץ למחנה
אחת כשהוא אומר בפר העדה ¹⁴ אל מחוץ
למחנה שאין ת"ל שהרי כבר נאמר וישרף
אותו כאשר שרף את הפר הראשון ומה
ת"ל אל מחוץ למחנה ליתן לו מחנה שניה
ובכשהוא אומר ⁵ מחוץ למחנה בדשן שאין ת"ל
שהרי כבר נאמר ¹ אל שפך הדשן תן לו
מחנה שלישית ⁶ ור"ש האי מחוץ למחנה
מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא ר"א
אומר נאמר כאן מחוץ למחנה ונאמר להלן
⁶ מחוץ למחנה מה כאן חוץ לשלש מחנות
אף להלן חוץ לג' מחנות ומה להלן במזרחה
של ירושלים אף כאן במזרחה של ירושלים
ורבנן היכא שריף להו כדתניא היכן נשרפין
לצפונה

משיח כדפירש רש"י מדלג
דהוהו קרא לפר כהן מש
ואת פר החטאת ואת שע
החטאת אלה החטאת
איתקשו להדדי וכל שכן
שזה מפר יום הכפורים
המשיח דלחיו גופיה יליף
דגמיר יום הכפורים מפניה
פפא דפרק אחיו מקומן
הוא דפרה קדשי דזק הדי
על פרה כיון דלמלך קיו
ופר כהן משיח לא דביקש
ובשר ופרס דלעיל או דה
כתיב החטאת ולא כמו ש
דהוה ליה דבר הלמד בגזי
העלם נמי למאן דאמר ה
יליף אלא בגזירה שזה דה
בס"פ התעוררות (גם זה ש
רבי'ה הרי הוא אומר ד
אלא ה"ם אינו צריך גזירה

נות מגזירה שזה דמיון למחנה כרבי שמעון וקשה אלא
לומר לה מפרים הנשרפים כדגמר מקלל צ"פ נגמר
כמו פרה ועוד חימה לדין נגמר מקלל שיהא חוץ למחנה
שיריפת פרים ויש לומר מסתבירא משריפה אית לן למיגמר
למחנה אחת אינן הכשירו אבל חימה מאי אינטרין ק

בשם שפדרשו בקרבנו כך בשורו בעורו. פירש"י ואיתקש שריפה להוצאה ומימנה לי והא צקדעים אין למדין היקש מהיקש והבא בכיון להוצאה גופה למדין צהיקש מדאיתקש עור ובשר לפרש היכי הדר תו מגמרינו מינה שריפה צהיקש ואין למדן כיון דנשפין חוץ לשלש מחנות לא

חשיבי עוד וזכר שלהם קודש לענין זה
שלא יחזרו וילמדו בהיקש אלא מחורין
שפיר ומלמדין בהיקש דהא צ"ל אחריו
מקומן (וצח"ס דף ג.) מיימתי הא
ברייתא דהכא וגמר מינה דבר הלמד
בג"ש חוזר ומלמד בג"ש בקדשים
אלא ש' לומר דשריפה גופה אימקס
לפרש כשם שפרשו בקרבן בשעת
שרפה כך בשו"ר צעור דושרף קא
על בשו"ר וראשו וכרעיו וקרבן
ופרשו ששורף הכל וכשם שפרשו
בקרבן דגנאי היה לשורף הפרש
בפני עמנו אף בשו"ר צעורו מיהו
יכולני ליישכ פס"י: **תן** לו מחנה
שלישית. ומהם דבר העדה מגלן שלש
מחנות אי מפך כהן משיח הא איזו
גופיה גמר בהיקש מדשן ודבר הלמד
בהיקש איזו חוזר ומלמד בהיקש
ולמאן דלמחר היינו ודבר אחר לא
הוי היקש ניחא דלגב דגמרי מיימתי
מחנה הכתוב צו גמרינן נמי מחנה
דגמר בהיקשא וכן קשה דפרק גמרי
הדין (סנהדרין דף צג.) דליף מקלל
דסקילתו חוץ לשלש מחנות מגזירה
שזה דפרים הנשרפים ואמאי והא
דבר הלמד בהיקש איזו חוזר ומלמד
בגזירה שזה למאן דלמחר באחריו
מקומן חוזר מלמד אולינן אע"ג
דלמד דול הוא וכן בשמעתא דקאמר
להלן אמה נותן להם שלש מחנות
וכאן מחנה אחת פירוש הא גמרי
מהדיי בג"ש דחטאת חטאת בשליה
התעורבות (וצח"ס דף פג.) וקשה והא
דבר הלמד בהיקש איזו חוזר ומלמד
בגזירה שזה וכן קשה לר' שמעון
דגמר פרה מפך יום הכפורים חוץ
לשלש מחנות בגזירה שזה ופר
הכפורים גופיה בהיקש מפך כהן

משיח כדפירש רש"י מדרשיו לפר ז' פר י' הכפורים דליתק' וצ'הוה קר' לפר כהן משיח ולפר העלם וצקרא אחריתי דכתיב ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת שאין תלמוד לומר החטאת ההטאת אלא החטאת יתירא לשאר נשפין הוא דליתא הרי להדדי וכל שכן דקשה טפי הכא דגמר פרה בגזירה שוה מפר י' הכפורים ופר י' הכפורים צ'הקש מפר כהן המשיח דליתו גופיה יליף צ'הקש צ'שלמא מורחה של ירושלם דגמרי י' הכפורים מפרה מ'ה דר' למיגמר מפר כהן משיח לר' דפפא דפרק אחרו מקוון דאמר בטר מלמד אולין ומלמד חולין הוא דפרה קדשי צדק הבית היא אבל היכי מלמד י' הכפורים על פרה כיון דמלמד קודש הוא ויש לומר דפר י' הכפורים ופר כהן משיח לא צ'הקש גמרי צ'הדדי אלא בגזירה שוה דעור וצ'צר ופרש דלעיל או צ'ג'ס דהחטאת החטאת מהדדי דצ'כלו ככתיב החטאת ולא כמו שפירש רש"י דהיקש הוא והשתא ניחא דהוה ליה דבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בגזירה שוה ופר העלם גמי למאן דלמח הימנו ודבר אחר הו' היקש לאו צ'הקש אלא צ'הקש אלא בגזירה שוה דהחטאת החטאת ואפילו לר' מאיר צ'ליג' המעורבות (גס זה ס) אהוה דרשא דחטאת וקאמר אינו צ'הקש הרי הוא אומר לכפר כו' לאו משום דלית ליה גזירה שוה אלא ה"ק אינו צריך גזירה שוה לטומאת צגדים דמקרא דלכפר ג'ה כרבי שמעון וקשה אמאי צ'הקש צ'רבי שמעון מחוץ למחנה נגמר מקלל צ'ר"פ נגמר היין (פ'הדין דף מ"ג) ויש לומר דשם נגמר מקלל שיהא חוץ למחנה מיום הכפורים דמטמא צגדים חוץ דא משריפה אית לן למיגמר דלידי ואידי הכשירו שם מקלל לטוקלו וצ'ל צ'ימה מאי צ'הקש קרא צ'פ' השוחט והמעלה (יבמות דף ק"ו) צ'מחה

(ח) רש"י ד"ה כסם שפרשו
כו' מה הולאמו צשרו בעוררו
:ף:

הובא בסוף המסכת

[illegible]